

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 4To/35/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8724010641
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 11. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Rastislav Varga PhD., LL.M., MBA
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2024:8724010641.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Rastislava Vargu, PhD., LL.M., MBA a sudcov JUDr. Petra Farkaša a JUDr. Jaroslava Bugela na verejnom zasadnutí konanom dňa 13.11.2024, v trestnej veci obžalovaného A. B., pre zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, 2 písm. c/ Tr. zákona, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Poprad zo dňa 23.08.2024, sp. zn. 5T/35/2024, takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. e/, ods. 2 Tr. poriadku z r u š u j e napadnutý rozsudok vo výroku o treste.

Na základe § 322 ods. 3 Tr. poriadku

obžalovanému

A. B. nar. XX.XX.XXXX C. D. – E. E., trvale bytom F. D., t. č. ÚVV a ÚVTOS Prešov

u k l a d á:

Podľa § 188 ods. 2 Tr. zákona účinného do 06.08.2024, s použitím § 36 písm. j/, I/ Tr. zákona, § 38 ods. 2, 3 Tr. zákona trest odňatia slobody v trvaní 4 (štyri) roky a 8 (osem) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zákona obžalovaného z a r a d ť u j e na výkon uloženého trestu do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Poprad zo dňa 23.08.2024, sp. zn. 5T/35/2024 bol obžalovaný A. B. uznaný za vinného zo zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. c/ Tr. zákona s poukazom na § 138 písm. a/ Tr. zákona na tom skutkovom základe, že

-dňa 27.2.2024 v čase okolo 15:25 hod. v Poprade na ul. J. Wolkera, na medzipodlaží vestibulu Železničnej stanice Poprad – Tatry, pod vplyvom alkoholu vstúpil do tam nachádzajúcej predajne F., vytiahol z vrecka čierny kuchynský nôž s dĺžkou čepele 18,5 cm a pristúpil k predajnému pultu, kde sa v tom čase nachádzala poškodená G. H., pričom tento nôž položil na pult a zároveň poškodenú G. H. opakovane požiadal, aby mu vydala všetky peniaze z kasy, čo poškodená však odmietla urobiť a obratom telefonicky privolala hliadku Polície, ktorá obvineného následne obmedzila na jeho osobnej slobode, pričom k spôsobeniu majetkovej škody u poškodeného - spoločnosti F. - I., s.r.o., so sídlom F. XXX, J. D., IČO: XX XXX XXX, ktorá je prevádzkovateľom predajne F., tu nedošlo.

Za uvedený skutok súd obžalovanému uložil podľa § 188 ods. 2 Tr. zákona s použitím § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zákona a § 36 písm. i/ Tr. zákona trest odňatia slobody vo výmere 7 rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zákona ho na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 83 ods. 1 písm. d/ Tr. zákona mu uložil zhabanie vecí - 1 kus kuchynského noža s dĺžkou ostria 18,5 cm, s plastovou rukoväťou čiernej farby o dĺžke 12,5 cm s celkovou dĺžkou noža 31 cm.

Proti uvedenému rozsudku riadne a včas podaním doručeným súdu prvého stupňa elektronickými prostriedkami s kvalifikovaným elektronickým podpisom prostredníctvom obhajcu dňa 02.09.2024 podal odvolanie obžalovaný proti výroku o treste, ktoré odôvodnil podaním doručeným súdu prvého stupňa elektronickými prostriedkami s kvalifikovaným elektronickým podpisom prostredníctvom obhajcu dňa 06.10.2024. Namietal, že poškodený neohrozoval poškodenú zbraňou (nožom), ani zbraň (nôž) nepoužil v úmysle zmocniť sa cudzej veci. Dokonca pri tom ako povedal, že chce peniaze, nemal nôž ani len pri sebe, lebo bol v tom čase na predajnom pulte. V prípade, ak by poškodená sa cítila byť nožom ohrozená, nič nebránilo jej ho vziať, nakoľko bol voľne položený na pulte. Nesprával sa agresívne, práve naopak aj podľa poškodenej sa správal pokojne. Podľa vykonanej dychovej skúšky v čase bezprostredne po spáchaní skutku mal nameranú hodnotu 1,24 mg/l alkoholu v dychu, čo zodpovedá 2,58 ‰. Množstvo až 2 – 3 ‰ alkoholu v krvi sa označuje ako ťažký stupeň opitosti, vyznačujúci sa nezrozumiteľnou rečou, psychickými poruchami, často neschopnosťou samostatnej chôdze. Vzhľadom na túto ťažkú otravu alkoholom je vôbec otáznave, či položil nôž na stôl v úmysle hrozby a v úmysle zmocniť sa cudzej veci, najmä ak po celý čas do príchodu polície ani len sa nenačialhol k pokladni, kde bola umiestnená hotovosť. Nič mu nebránilo vziať si pokladničnú hotovosť, pričom vôbec k tomu nepotreboval zbraň. Z výpovede poškodenej ani len nevyplýva, že by okrem jednej jedinej slovnej požiadavky vykonal iný verbálny alebo neverbálny prejav smerujúci k uchopeniu peňazí alebo inej cudzej veci. Má za to, že odvolaním napadnutý výrok je chybný pre rozpor medzi skutkom vo výrokovej časti na jednej strane a výrokom o treste na druhej strane. Súd prvej inštancie neprihliadol na jeho správanie v čase spáchania trestného činu. Nebol agresívny, nekričal ani inak nenaliehal na poškodenú G. H. a na jej výzvu nôž vložil do nohavíc do vrečka. G. H. nebránil v privolaní policajnej hliadky dokonca s tým súhlasil a na hliadku zdvorilo čakal. Dobrovoľne sa nechal poškodenou G. H. odfotiť a voči tomu nenamietal. Počas skutku vyhovel všetkým požiadavkám poškodenej a urobil všetko čo poškodená chcela. Od jeho predchádzajúceho doposiaľ jediného odsúdenia pred takmer 30 rokmi, ktoré je navyše zahľadené súd neprihliadal na skutočnosť, že sa nedopustil žiadneho protiprávneho konania, ba ani len priestupku, a to ani na úseku dopravy a išlo u neho iba o ojedinelý exces inak riadneho spôsobu správania sa. Pri prihliadnutí na pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností zistil súd len jednu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. i/ Tr. zákona, pričom opomenul uviesť poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. j/ Tr. zákona. Pomery páchatela zároveň odôvodňujú mimoriadne zníženie trestu podľa ustanovenia § 39 ods. 1 Tr. zákona a to aj s poukazom na to, že boli u neho zistené dve poľahčujúce okolnosti a ani jedna priťažujúca okolnosť. Súd prvej inštancie neprihliadol na skutočnosť, že spáchaným trestným činom nespôsobil žiadne následky, ani žiadnu škodu. Spôsob vykonania skutku, jeho následky, okolnosti, za ktorých bol spáchaný, ako aj pohnútky a jeho závažnosť nezodpovedajú trestu, ktorý mu bol uložený. Trest odňatia slobody vo výmere 7 rokov považuje za neprimeraný. Súhlasí so súdom prvej inštancie v tom, že mimoriadne zníženie trestu podľa ustanovenia § 39 ods. 1 Tr. zákona je fakultatívnym inštitútom a on ako obžalovaný nedisponuje právnym nárokom na mimoriadne zníženie trestu. Má však za to, že v danom prípade sú splnené zákonné podmienky pre inštitút mimoriadneho zníženia trestu, nakoľko ide o absolútne bizarný trestný čin lúpeže, kedy bez akýchkoľvek námietok plnil požiadavky poškodenej a nesledoval zámer zmocnenia sa cudzej veci, hoci na to mal dostatok času a príležitosti, ale miesto toho ticho a pokorne čakal na príchod policajnej hliadky. Tieto postupy výrazne vybočujú z obvyklých prípadov zločinu lúpeže a odôvodňujú zhovievavosť pri ukladaní trestu. Jeho matka je pre neho autoritou a poslúcha ju, prechováva ku nej úctu a v prípade prepustenia z väzby na slobodu mu je mu pripravená poskytnúť bývanie na adrese, kde už t. č. býva a to po akúkoľvek dlhú dobu. Jeho prítomnosť v domácnosti matky je v súčasnej dobe potrebná o to viac, že mu dňa 28.08.2024 zomrela sestra, ktorá mu so starostlivosťou o matku pomáhala. Posledných takmer 30 rokov sa nedopustil žiadneho protispoločenského deliktu, a to ani trestného činu a ani priestupku, a to ani na úseku cestnej dopravy napriek tomu, že je držiteľom vodičského oprávnenia. S poukazom na uvedené navrhol, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok a uložil mu trest odňatia slobody v primeranej dĺžke, ktorého výkon bude podmienenečne odložený na primeranú skúšobnú dobu.

Na základe takto riadne a včas podaného odvolania krajský súd v zmysle ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku rozsudku, proti ktorému odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo, prihliadajúc aj na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. poriadku a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného je dôvodné.

Úvodom Krajský súd v tejto trestnej veci konštatuje, že obžalovaný na hlavnom pojednávaní dňa 15.07.2024 po zákonom poučení urobil vyhlásenie, že je vinný, ktoré bolo po splnení procesného postupu podľa § 333 ods. 3 písm. c/, d/, f/, g/, h/ Tr. poriadku a po vyjadrení prokurátora a obhajcu prijaté súdom s tým, že súd konštatoval, že dokazovanie v rozsahu, v akom sa obžalovaný priznal k spáchaniu skutku sa nevykoná a vykonajú sa len dôkazy súvisiace s výrokom o treste.

Vychádzajúc z ustanovenia § 257 ods. 5 Tr. poriadku a § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. poriadku odvolací súd nezistil žiadne zásadné porušenie práva obžalovaného na obhajobu vo vzťahu k prijatému vyhláseniu o vine a keďže v danej trestnej veci bolo podané odvolanie obžalovaným len proti výroku o treste, krajský súd nezisťiac dôvody dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. poriadku preskúmal len tento odvolaním napadnutý výrok. Konanie obžalovaného bolo po právnej stránke zákonným spôsobom posúdené ako zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. c/ Tr. zákona, s poukazom na § 138 písm. a/ Tr. zákona, nakoľko obžalovaný tým, že proti inému hrozbu bezprostredného násillia v úmysle zmocniť sa cudzej veci a taký čin spáchal závažnejším spôsobom konania so zbraňou, tak po objektívnej ako aj subjektívnej stránke naplnil skutkovú podstatu žalovaného zločinu.

Prvostupňový súd sa v odôvodnení napadnutého rozsudku zaoberal aj poľahčujúcimi a priťažujúcimi okolnosťami, pričom u obžalovaného správne zistil poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l/ Tr. zákona, že obžalovaný sa k spáchaniu trestného činu priznal a trest čin úprimne oľutoval. Nepostupoval však okresný súd správne ak u obžalovaného nezistil aj poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. j/ Tr. zákona, nakoľko z odpisu registra trestov obžalovaného vypovedá, že tento síce v minulosti bol 1-krát súdne trestaný na nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 13 rokov so zaradením do druhej NVS, avšak z tohto bol podmiennečne prepustený so stanovením skúšobnej doby, v ktorej sa osvedčil, pričom uznesením Okresného súdu Poprad zo dňa 06.09.2024, sp. zn. 3Nt/21/2024 došlo k zahľadniu odsúdenia a na páchatela sa hľadá ako keby nebol odsúdený s tým, že sú z centrálnej evidencie správnych deliktov a priestupkov vyplýva, že v tejto nemá obžalovaný uvedený žiaden záznam.

Krajský súd po oboznámení sa s odvolaním obžalovaného, týmto odvolaním napadnutým rozsudkom, ako aj obsahom predloženého spisu konštatuje, že sa nestotožňuje s názorom súdu prvého stupňa, že nápravu obžalovaného a jeho výchovu k tomu, aby v budúcnosti viedol riadny život je potrebné ukladať trest odňatia slobody v zákonnej hranici trestnej sadzby, aj keď na jej spodnej hranici. Vzhľadom na to, že obžalovaný vyhlásil vinu, k spáchaniu skutku sa priznal, jeho spáchanie oľutoval, s poukazom na to, že po zahladení odsúdenia sa na neho hľadá ako keby nebol odsúdený, s tým, že v centrálnej evidencii správnych deliktov a priestupkov nemá žiaden záznam, krajský súd dospel k záveru, že na nápravu obžalovaného, výchovu k tomu, aby v budúcnosti viedol riadny život, za súčasného odradenie iných od páchania trestnej činnosti, ktoré zodpovedá zásadám ukladania trestov, vzhľadom na okolnosti prípadu, osobu páchatela, a to aj s poukazom na individuálnu a generálnu prevenciu postačí obžalovanému uložiť trest odňatia slobody pod dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu vo výmere 4 roky a 8 mesiacov, teda o jednu tretinu nižšie ako mu uložil okresný súd. Zároveň vzhľadom na to, že obžalovaný v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu nebol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin, krajský súd obžalovaného zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Krajský súd sa však nestotožnil s názorom obhajoby, že na nápravu obžalovaného postačí ukladať mu podmiennečný trest odňatia slobody, vzhľadom na skutočnosť, že obžalovaný spáchal zločin lúpeže so zbraňou, pričom aj keď sa na neho hľadá ako keby nebol odsúdený, je potrebné poukázať na skutočnosť, že obžalovaný už v minulosti bol odsúdený za obzvlášť závažný trestný čin a to trestný čin vraždy podľa § 219 ods. 1, 2 Tr. zákona č. 140/1961 Z. z., a aj keď sa naňho hľadá ako keby nebol odsúdený, nie je možné pri hodnotení osoby obžalovaného prehliadať, že uvedený trestný čin spáchal. Zároveň zo znaleckého posudku znalkyne MUDr. Kornélie Fabiškovej vyplýva, že u obžalovaného zistila chronický alkoholizmus s plne rozvinutou závislosťou od alkoholu na úrovni tretej vývojovej fázy podľa Jellineka,

je u neho indikované ochranné protialkoholické liečenie, avšak v čase znaleckého vyšetrenia neprejavil záujem o absolvovanie žiadnej formy ochranného protialkoholického liečenia, má k nemu negatívny postoj, preto ho znalkyňa neodporúčala uložiť, nakoľko by nespĺnilo svoj účel, s tým, že trestný čin obvineného súvisí s nadkonzumom alkoholických nápojov. Vzhľadom na uvedené, keďže obžalovaný má negatívny postoj k uloženiu ochranného protialkoholického liečenia, trestnej činnosti sa dopustil pod vplyvom alkoholických nápojov, je u neho konštatovaná závislosť na alkohole v tretej vývojovej fáze podľa Jellineka, krajský súd dospel k záveru, že podmienený trest odňatia slobody by takýmto spôsobom neplnil svoj účel.

Za mimoriadnu okolnosť, ktorá odôvodňuje použitie § 39 ods. 1 Tr. zákona o ukladaní trestu pod dolnú hranicu trestnej sadzby u obžalovaného, krajský súd vyhodnotil skutočnosť, že obžalovaný na hlavnom pojednávaní urobil vyhlásenie o vine, a teda k spáchaniu skutku sa priznal, pričom v prípade, ak by došlo k dohode o uznaní viny a prijatí trestu bolo by možné v zmysle § 39 ods. 2 písm. d/ Tr. zákona „automaticky“ aplikovať zníženie trestu odňatia slobody pod dolnú hranicu trestnej sadzby. Na rozdiel od inštitútu dohody o vine a treste, kedy obvinený konaní pred súdom má vedomosť o tom aký trest mu prokurátor navrhuje v prípade, ak zodpovie na položené otázky podľa § 333 ods. 3 písm. a/ až j/ Tr. poriadku, navyše ak na akúkoľvek otázku v zmysle uvedeného, ale najmä na otázku podľa § 333 ods. 3 písm. i/ Tr. poriadku môže odpovedať aj záporne, čo má za následok vrátenie veci prokurátorovi do prípravného konania v zmysle § 334 ods. 3 Tr. poriadku, pri vyhlásení viny je obžalovaný v nevýhodnejšej pozícii, nakoľko sa nachádza v stave neistoty aký trest mu bude uložený. S poukazom na § 188 ods. 2 Tr. zákona, ak bol trest odňatia slobody obžalovanému ukladaný v rámci zákonom ustanovenej trestnej sadzby bol by mu ukladaný trest odňatia slobody v trvaní od 7 do 12 rokov a takýto trest mu bol uložený na spodnej hranici trestnej sadzby aj okresným súdom a takýto trest nie je možné podmiennečne odložiť na skúšobnú dobu podmieneného odsúdenia ani s probačným dohľadom. Z uvedených dôvodov mal odvolací súd za to, že obžalovanému bol možné uložiť trest odňatia slobody pod dolnú hranicu trestnej sadzby za použitia § 39 ods. 1 Tr. zákona, preto rozhodol tak, ako uviedol vo výroku tohto rozsudku.

To boli podstatné dôvody, pre ktoré krajský súd vyhodnotil odvolanie obžalovaného za dôvodné a rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

Toto rozhodnutie bolo prijaté jednomyseľne.
jednomyseľne

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.